

Sed & æ natans ibidem est, ſt agno paſſi-
 bus duobus in mare porreſſo, vnde con-
 flatæ ſtatæ ſunt, in Sicyone vetuſto Apo-
 linis templo, inque Pheneo, oriſchalcei ap-
 pellantur, in ſcriptione eiufmodi inſigni-
 ta, Hercules Amphitrionides Heli capta
 reſentem necarat Augiam occupavit. Poſſo-
 res metalli huius viſu redduntur acutiſſi-
 mo, & ſi palpebris fortè careant, tum naſ-
 cuntur. Quapropter ſimul æs cinerique
 phrygium oculis medicandis adhibent.

Eodem loco ſpelunca eſt, quam Gla-
 phynam vocant, in qua columnæ ex gut-
 tis deſtillantibus excreverunt, id quod
 apparet, quæ ex imo pavemento tolluntur
 vbi ſpatium etiam anguſtiſſimum. Ex a-
 quilarum, paribus alternis haliaetus & a-
 quila naſcuntur, quoad par eiufdem ge-
 neris coniugabile naſcitur. Ex haliaetis
 falica, ex his accipitres, vulturique gene-
 rantur. Verùm vultures non diuerſum
 genus, ſed grandes rurfum vultures gi-
 gnunt, eoque ſteriles: indicio eſt, quod
 vulturis magni nidus nemini mortalium
 viſus ſit. Stupenda viſa apud Indos plum-
 bi conſpecta eſt: liquefactum enim ſi aque
 frigidæ infundatur, exilire traditur. Æs
 Moſſynæcum ſplendidiore candore e-
 minere ſerunt, non adæcto ſtanno, ſed
 terra quâdam iſthic naſcente ſimul inco-
 ctum. Atque eius adtemperaturæ primum
 inuentorem celata arte neminem docuiſ-
 ſe, & proinde priorum temporum tra-
 mæta iis in locis poſterioribus longè præ-
 ſtantiora deprehendiſſa. Aiunt in Ponto
 aſium quoddam genus reperiri, quæ non
 egerant, ſinèque ſenſu doloris non deplu-
 mentur ſolum, ſed obeliſco etiam ſuffi-
 gantur. Verùm ex ignis admoti calore ſen-
 ſum cieri. Apes ſolſtitia denuntiare vi-
 dentur, ſuo ad labores egreſſi, quod &
 melitopolis ſive apiariis certo argumēto
 eſt, quippe poſt tum quietem agant. Vidē-
 tur & cicadæ poſt ſolſtitia demum canere.

Echinum à cibo abſtinere ad annum
 vſque evolutum tradunt. Stellionem
 tum exuias more ſerpentum reiicit, mox
 conuerſum deuorare aiunt: obſeruari e-
 nim à medicis ſolitum, ob vſum, quem
 in epilepſia curatione præclarum habent.

ταῖς Ἑσπείς σημεινεν τῷ ὅτι τὰ ἔργα βαρῆζον ἢ καὶ οἱ μελιτοποῖλοι σημείω χεῖνται ἡρεμία γὰρ αὐτῶν γίνεται. δοκοῦσι δὲ καὶ οἱ τεπλιγες ἀδειν μὲν Ἑσπείς. Φασὶ δὲ καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀσπογ διαμῆναι ἀχρεῖς ἐκλυπῆ. Τὸν δὲ γαλαττῖον, ὅταν ἐκλύσῃ τὸ δέρμα, καὶ ἀπέκῃ οἱ ὄφεις, ὅπως φρονεῖ κατὰ πῆγην, τηρεῖτο γὰρ ὑπὸ τῆς ἰατρῶν, διὰ τὸ χεῖρημιον εἶναι τῶς ὀπληπῆκοῖς.

A ὄβιν. ἔστι δὲ αὐτότε χαλκὸς κολυμβητοῖς ἐν
 δουῖν ὀργμαῖς τῆς θαλάσσης ὄβιν ὃ ἐν Σει-
 κυοῖσι ὄβιν ἀειρίας ἐν τῷ ἀρχαίῳ ναφ τῷ Ἀ-
 πόλλωνος καὶ ἐν Φενεῶ οἱ ὄβιν χαλκοὶ καλεῖ-
 αῖμοι. ὀππῆρα πῆλ δὲ αὐτοῖς, Ἡερακλῆς ὁ
 Ἀμφιτρύωνος Ἡῆλιν ἐλάον ἀίδηκεν. αἰρεῖ ὃ
 τῷ Ἡλίῳ, ἡνρυφῆς καὶ χροσῶν γαυακός,
 ἡς τὸν πατέρε Λυγείαν ἀπέκτενεν. οἱ δὲ τὸν
 χαλκὸν ὀρύπτοντες, ὄβιν δὲ κρεῖσσειται γίνεται,
 καὶ οἱ εὐεφαρίδας μὴ ἔχοντες, φύλοσι. παρῶ
 καὶ οἱ ἰατροὶ τῷ αἴθει τῷ χαλκοῦ καὶ τῆ τέ-
 φρα τῆ Φρυγία χεῖνται πρὸς τοῦ ὀφθαλ-
 μοῖς. Ἔστ [γδ] αὐτότε ἀσπῆλαιον ὁ κα-
 λῆται γλαφυρόν ἐν δὲ τοῦτω χόνος πεπῆ-
 γασιν ὄππῆ πινὼν σπλαγμῶν. ὀπποδηλοῖ ὃ πῆ-
 το ὃ τῆ ἀναγωγῆ τῆ πρὸς τὸ ἔδαφος, ἔστ
 γδ ταῦτη στεγνότερον. Ἐκ τῷ ζῦβρις δὲ
 τῆ ἀειγῶ δάπτρον τῆ ἀργίαν ἀλάετος γίνεται
 παρκαλῆξ, ἔως αὐτὸ ζύζα γλῆν. ἐκ ὃ ἀλε-
 αῖτων φύβη γίνεται ἐκ δὲ τέτων, οἱ περινοὶ καὶ
 γύπες ὄυτοι δὲ ἐκῆπι διορίζοισι πρὸς τοῦ
 γύπας, ἀλλὰ γλυνῶσι τοῦ μεγάλους γύπας.
 οὔτοι δὲ εἰσὶν ἀργιοι. σημειῶν δὲ πῆπι, δίοπι
 νεοπῆαν οὐδεῖς ἐάρακε γύπας μεγάλου.

Θαυμαστὸν δὲ π, τ, α, σ, ἔν Ἰνδοῖς πρὸς τὸν
 ἐκεί μολυβδὸν συμβαίνει. ὅταν γὰρ ταλλῆς
 εἰς ὕδωρ καταχρῆθῃ ψυχρὸν, ἐκπῆτῶν ἐκ
 τῷ ὕδατος. Φασὶ τὸν Μεασυνοικον χαλ-
 κὸν λαμβανέται καὶ λευκίεται τὸν εἶναι, οὐ πα-
 ραμηνυμῆριον αὐτῷ κατωτέρω, ἀλλὰ γῆς
 πῆος αὐτῷ γινουμένης καὶ σμειντομένης αὐτῷ.
 λέγοισι δὲ τὸ ὄβριντα τῷ κρῆσιν, μὴδῆνα
 διδάξαι. διὸ τὰ ποσχηρονότα ἐν τῶς τόποις

E χαλκώματα, διάφορα τὰ δὲ ὀππῆ γνῶντα
 ἐκῆπι. Ἐν τῷ Πόντῳ λέγοισι τῷ χεῖμῶ-
 νι τῆ ὄβριντα πῆα δὲ εἰσεσῆται [φωλδύον-
 τα,] οὔτε δὲ ἀφοδύοντα, οὔτε ὅταν τὰ πῆ-
 ρα αὐτῶ πῆλωσιν, αἰδάνεισται, ὅτε ὅταν
 ὀππῆ τὸν ὄβελίσκον ἀναπῆρῃ, [οὔτε ὅταν ὑπὸ
 τῷ πυρὸς διαχρῆθῇ. πολλοὶ δὲ καὶ τῆ ἰ-
 χθῶν λέγοισι ἀρμεκῆ πῆντας καὶ πῆτα μὴδῆ-
 ντας μὴ αἰδάνεισται,] ἀλλ' ὅταν ὑπὸ τῷ πυ-
 ρῶς θερμενῶσιν. Ἡ μέλιτα δοκῶ

ταῖς Ἑσπείς σημεινεν τῷ ὅτι τὰ ἔργα βαρῆζον ἢ καὶ οἱ μελιτοποῖλοι σημείω χεῖνται ἡρεμία γὰρ αὐτῶν γίνεται. δοκοῦσι δὲ καὶ οἱ τεπλιγες ἀδειν μὲν Ἑσπείς. Φασὶ δὲ καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀσπογ διαμῆναι ἀχρεῖς ἐκλυπῆ. Τὸν δὲ γαλαττῖον, ὅταν ἐκλύσῃ τὸ δέρμα, καὶ ἀπέκῃ οἱ ὄφεις, ὅπως φρονεῖ κατὰ πῆγην, τηρεῖτο γὰρ ὑπὸ τῆς ἰατρῶν, διὰ τὸ χεῖρημιον εἶναι τῶς ὀπληπῆκοῖς.

λέγοισι